

РЕШЕНИЕ

№ 40702

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6885** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Ч. П. П. срещу Решение № 1391/21.04.2026г. по НАХД № 1191/26г. по описа на СРС, 104-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-008210/19.04.2024г, издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП – СДВР, с което на жалбоподателя, за извършено нарушение на чл. 6,ал.1 от ЗДвП, на осн. чл. 183, ал.5, т.1от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

В касационна жалба се твърди нарушение на материалния закон при постановяване на първоинстанционното решение, като същевременно се сочи, че решението е постановено при липса на мотиви, като не са надлежно обсъдени както гласните доказателствени средства, така и писмените доказателства и не е ясно защо не се приемат възразенията на жалбоподателя. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в проведеното съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК,

приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното Решение № 1391/21.04.2026г. по НАХД № 1191/26г. по описа на СРС, 104-ти състав, е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-008210/19.04.2024г, издадено от началник сектор към СДВР, отдел ПП – СДВР, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 6, ал.1 от ЗДвП, на осн. чл. 183, ал.5, т.1от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. Наказването е за това, че по време на управление на МПС „Н. К.“ с ДК [рег.номер на МПС] по [улица], с посока на движение от Околовръстен път [улица], на кръстовището с [улица]приближава, навлиза и преминава на забранителен червен сигнал на работещата в нормален режим трисекционна светофарна уредба.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Обстоятелството, че мотивите на първоинстанционното решение са лаконични и съдът не е обсъдил изрично всички възражения на жалбоподателя, не обуславя само по себе си наличие на съществено процесуално нарушение, налагащо отмяна на акта. В решението са изложени установените от съда фактически обстоятелства, посочени са доказателствата, въз основа на които са възприети, и са формирани правни изводи относно съставомерността на нарушението и законосъобразността на наложеното административно наказание. Следователно мотивите, макар и пестеливи, позволяват осъществяването на ефективен касационен контрол.

Необсъждането на отделни възражения на жалбоподателя не представлява самостоятелно основание за отмяна, доколкото не е довело до неизясняване на релевантни факти или до невъзможност да бъде проследена решаващата воля на съда. Касационната инстанция разполага с правомощието да обсъди тези възражения и да изложи собствени правни съображения по тях, въз основа на установената от първата инстанция фактическа обстановка, без това да представлява недопустимо заместване на първоинстанционното правораздаване.

Възраженията на жалбоподателя в първоначалната жалба са две- че не ставало ясно как е установено нарушението, както и че е преминал кръстовището на жълта светлина на светофара и при положение, че е бил толкова близо до кръстовището, навлязъл е в него и не е можел да спре без да създаде опасност за движението.

Видно от съставения на жалбоподателя АУАН ГА №1270103, същият е съставен в присъствието на Р. Р. Е., който е посочен като свидетел очевидец на нарушението. Р. Е. е разпитан в хода на съдебното следствие като е посочил, че като полицаи е бил на работа в екип въпросния ден заедно с актосъставителя- св. Н. К. и лично е възприел поведението на жалбоподателя, който при управлението на автомобила е навлязъл на кръстовището и преминал на червен светофар на работещата в нормален режим светофарна уредба.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установеното в чл.6, т.1 от ЗДвП задължение да съобразява своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да

регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с

пътните знаци и с пътната маркировка;

Санкцията за нарушението е наложена на правилно правно основание (чл.183 ал.5, т.1 ЗДвП) и в предвидения от нормата фиксиран размер.

В заключение касационният състав намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съотв. не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Х. касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1391/21.04.2026г. по НАХД № 1191/26г. по описа на СРС, 104-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.